பாற்கடல் அலை மேலே

ராகமாலிகை

ஆதி தாளம்

ராகம் ஷண்முகப்ரியா

பாற்கடல் அலை மேலே பாம்பணையின் மேலே
பள்ளி கொண்டாய் ரங்கனாதா – உந்தன்
பதமலர் நிழல் தேடி பரவசமோடு பாடி
கதி பெறவே ஞானம் நீ தான் தேவா

ராகம் கேதாரகௌளை

காதகனான ஒரு சோமுகன் கைகொண்டு
கடலிடையே ஒளித்த மறை நான்கும் பின்னர்
மேதினி தான் மீள காதகன் தான் மாள
மீனவதாரம் கொண்ட திருமாலே

ராகம் சாமா

வானவரும் தானவரும் ஆழி அமுதம் கடைய
மந்தர கிரி தன்னை தாங்கிடவே ஒரு
கூனுடைய ஓடு கொண்ட கூர்மாவதாரம் என்னும்
கோலமுற்றாய் புகழ் ஓங்கிடவே

ராகம் அடாணா

ஈணன் இரண்யாக்ஷன் எனும் படுபவி
பாயாய் எழுகடல் உள் மறைத்த பூதேவி
தீனரக்ஷகா ஸகல ஜீவ ரக்ஷகா எனவே
மானிலத்தைத் தூக்கிய வராஹ வடிவானவரே

ராகம் மோஹனம்

எங்கிருக்கிறான் ஹரி எங்கிருக்கிறான் அவன்
(எங்கிருக்கிறான் என்று சொல்லடா) என்று
இரணியன் சொல்லை இடை மறித்தே அவன் பிள்ளை
அந்த தூணில் இருப்பான்
என இயம்பியதால் நேற்ந்த தொல்லை நீங்கவும்
பொங்கு சின வம்பனது பூதல் உடலும் தசை நின்றெழுந்த
தொந்தியோடு மணிக் குடலும் உதிரம் சிந்தவே
நகம் கொண்டு கீறும் நரஸிம்ஹ அவதாரனே
சங்கு சக்கிர தாரனே உபகாரனே அவதாரனே

ராகம் பிலஹரி

மூவடி மண் கேட்டு வந்து மண்ணளந்து விண்ணளந்து
மாவலி சிர மளந்த வாமனனே
தந்தை ஆவியைப் பிரித்ததனால் ஸூர்யகுல வைரியென
அமைந்த பரசுராமன் ஆனவனே

ராகம் கானடா

தேவர்களை சிறை மீட்டு ராவணாதி உயிற் மாய்த்த
தசரத ஸ்ரீ ராம அவதாரனே
பூவுலகில் உழவோர் புகழும் கலப்பை தன்னை
புஜம் தன்னில் தங்கி நின்ற பலராமனே

ராகம் காபி

ஆவணி ரோஹிணியில் அஷ்டமியிலே
அர்த்த ஜாம நேரத்லே அவதரித்தானே
ஆயற் பாடி மேவிய யசோதை நந்தலாலா
பதினாயிரம் கோபியர் பரமாநந்த லோலா
பூபாரம் தீர்க்க பாரதப் போர் முடித்த சீலா
கோபால கிருஷ்ண லீலா ஆதிமூலா பரிபால

ராகம் ரஞ்சனி (விஜயநாகரி)

பஞ்ச பாதகன் வாதுடன் கொடிய வஞ்சகன்
மித்திரபேதகம் செய்ய அஞ்சிடாதவன்
ஆடிடும் நாடக மேடையேறிய கலியுகம் அழிக்கவே
தர்மம் தழைக்கவே அன்பு கொண்ட கல்கி அவதாரன்
சிங்காரன் தசாவதாரன் நீயே (பாற்கடல்)

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠